

Гей, нові Колумби й Магеллани (скорочено)

Василь Симоненко

Гей, нові Колумби й Магеллани,
Напнемо вітрила наших мрій!
Кличуть нас у мандри океани.
Бухту спокою облизує прибій.
Хто сказав, що все уже відкрито?
Нащо ж ми народжені тоді?
Як нам помістити у корито
Наші сподівання молоді?
Кораблі! Шикуйтеся до походу!
Мрійництво! Жаго моя! Живи!
В океані рідного народу
Відкривай духовні острови!
Геть із мулу якорі іржаві —
Нидіє на якорі душа!..
Б'ються груди об вітри тужаві,
Каравела (1) в мандри вируша.
Жоден вітер Сонця не остудить.
Півень землю всю не розгребе!
Україно! Доки жити буду.
Доти відкриватиму тебе.
Мріяти й шукати, доки жити,
Шкварити байдужість на вогні!..
А якщо відкрию вже відкрите, —
Друзі! Ви підкажете мені...
(1) Каравела — старовинний вітрильник із трьома або чотирма щоглами, на якому іспанці та португальці здійснювали морські подорожі.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Можна відкрити нову землю, новий острів чи протоку, врешті-решт — нову зірку в небі. А якщо ти не мандрівник і не астроном? Не втрачай надії: найбільша загадка — це сама людина. І, перш ніж мріяти про далекі чужі землі, хай і прекрасні, подивися навколо, від крий для себе синяву безмежного неба, квітку в росі, невтомну мурашку. Відкрий друга, якусь гарну рису у товариша, захопися книгою Зроби добрий вчинок, допоможи комусь. Оце й буде той "духовний острів", який ти відкриєш.
Увесь вірш "Гей, нові Колумби й Магеллани..." В. Симоненка — пристрасний заклик до

роботи душі, до мрій і пошуків, до нових звершень. Поет дуже категоричний, тому й лексика в нього часто емоційно забарвлена, з різким відтінком (помістити у корито, якорі іржаві, нидіє душа, півень землю всю не розгребе, шкварити байдужість).